

[Camre]

Så ville jeg godt gøre nogle bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsen, som sagde, at problemet med de radikales samarbejde med socialdemokratiet var, at det ikke var muligt at få socialdemokratiet, forstod jeg, til at føre den nødvendige politik, som kunne føre til de af det radikale venstre ønskede resultater.

Jeg må sige, at det er en meget sen erkendelse for det radikale venstre og for hr. Bilgrav-Nielsen. Sandheden er, at socialdemokratiet fra 1974, hvor krisen satte ind, og frem til den socialdemokratiske regering trådte tilbage i 1982, kun i en meget kort periode, nemlig under SV-regeringen, gennemførte noget på den økonomiske politik's område, som det radikale venstre ikke var med i. Der var andre partier med, andre regeringspartier, bl.a. de to mindste regeringspartier, men det radikale venstre var ikke med.

Jeg synes, at hr. Bilgrav-Nielsen gør det radikale venstres indflydelse væsentlig mindre, end den er, når hr. Bilgrav-Nielsen siger, at det radikale venstre ikke kunne få os til at føre den rigtige politik, for hvad er sandheden? Sandheden er, at hverken det radikale venstre eller socialdemokratiet var i stand til at ophæve den internationale økonomiske krise, som var så fremherskende i de år. Det var grunden til, at vi havde problemer, og det var grunden til, at det radikale venstre omsider ikke turde deltage i løsningen af de problemer.

Når finansministeren siger, det er fantastisk, at vi fra socialdemokratiets side taler om betalingsbalancen, når vore ændringsforslag efter finansministerens beregninger skulle gøre betalingsbalanceunderskuddet værre, så må jeg på det spørgsmål svare det samme, som jeg svarede de to borgerlige partiers ordførere, de konservatives og venstres ordførere, nemlig at det er en alt for isoleret øjebliksbetragtning. Vi har faktisk anvist veje til at øge produktionen i Danmark via en langt højere opsparing, langt højere investeringer. Det er de eneste måder, vi er i stand til at få betalingsbalanceunderskuddet ned på.

Jeg husker meget tydeligt for et år siden en overordentlig positiv og optimistisk finansminister stå på denne talerstol og fortælle, hvor godt det i år ville gå med betalingsbalancen. Det gjorde det ikke, fordi de midler, regeringen valgte, var forkerte, og fordi de midler, regeringen nu vælger, og som er identiske med dem, man valgte for et år si-

den, ikke hidfører det ønskede resultat. Jeg tror, at finansministeren må se i øjnene, at skal det ændres, så skal der en anden politik til.

Så siger finansministeren: ja men er fremgangen i reallønnen til næste år klassepolitik? Her har vi igen et af de grønne løfter: til næste år stiger reallønnen. Lad os nu se, om det sker, hr. finansminister. Vi vil helst ikke tage hatten af, før vi ser manden. Det er muligt, at det går med det ligesom nedgangen i betalingsbalanceunderskuddet, som blev til en stigning. Jeg vil sige det på den måde, at det er klassepolitik i vores øjne, når nogle grupper har faldende eller stagnerende realløn, mens andre grupper har en voldsom vækst, og det vender vi os imod.

Til slut vil jeg gerne takke finansministeren for tilslutningen til to af vore små ændringsforslag.

Collet (KF):

Det var en rigtig gammeldags klassekamp-tale, hr. Camre holdt her i første omgang. På den ene side sagde han, at virksomhedernes overskud er steget fantastisk meget, og på den anden side sagde han, at lønmodtagerne kun har fået så og så meget. Virksomhederne i konfrontation med lønmodtagerne, altså i virkeligheden rigtig god, gammeldags ideologi.

Sådan er det slet ikke, hr. Camre. Virksomhederne og lønmodtagerne er ikke modsætninger og modstandere. De har parallelle interesser, for jo højere overskuddet er, desto bedre forhold kan lønmodtagerne få. Jo højere overskud der er i virksomhederne, desto bedre bliver beskæftigelsen, og desto højere løn er det muligt at betale medarbejderne, og desto større skatter bliver der til finansiering af velfærden. Det er simpelt hen samfundsmæssigt ønskeligt, at overskuddet i virksomhederne bliver så stort som overhovedet muligt. Det er også ønskeligt, at de mange virksomheder, der efter de dårlige år har fået en overordentlig stor gæld, får mulighed for at betale af på denne.

Og så med hensyn til betalingsbalanceudviklingen. Når hr. Camre og jeg kigger i kryptalkuglen, synes jeg ikke, vi ser det samme, men jeg tror, at det, vi ser, er det rigtige, nemlig at vi vil opleve afgørende forbedringer i betalingsbalancen. Det er i virkelighe-